

[Lenger]

ikke det fornødne lokalkendskab. Det har derimod kommunalbestyrelserne.

Vi lagde mærke til, at for en måneds tid siden var der en borgmester i en kommune på Lolland, der sagde, at han ville sandelig gerne have asylansøgere eller flygtninge i sin kommune, men han kunne have anvist et bedre sted, hvis man bare havde henvendt sig, og det er vi ikke i tvivl om at han kunne.

Grunden til, at vi har rejst problemstillingen, er, at en forkert placering kan føre til en forøgelse af de racistiske tilbøjeligheder, vi har oplevet, og det kan f.eks. ske, hvis de lokale beboere føler sig i mindretal. Men selv om det måske ikke går så galt, at der lige frem opstår racistiske tilbøjeligheder, så kan det, at der er for mange udlændinge i et bestemt område, betyde en dårligere integration, det kan betyde utryghed, angst og måske indbyrdes problemer, og det er også slem. Det problem synes vi man skal tage fat på at løse ved at bede kommunerne om at deltage i anvisningen af de egnede lokaliteter, og vi håber, som der står i bemærkningerne, og som jeg har sagt før i dag, at det kan ske frivilligt, men kan det ikke det, hvis der eksempelvis bliver problemer i en nordsjællandsk kommune, vil vi også godt være med til at lovgive om det. Teknikken er såmænd kun den, at ansvaret for at finde lokaliteterne entydigt skal placeres hos regeringen.

Samtidig synes vi også, det er en god idé, at der er et overskud af faciliteter: Det skyldes bl.a., at vi meget nødig vil tvinges til at slå telte op igen, og også, at man derved kan forsøge at sprede flygtningene, så de, der ikke rigtig kan lide hinanden, ikke ligefrem tvinges til at sove under samme tag.

Vi synes, det er meget uheldigt, når der mellem asylansøgere er bataljer. Vi synes også, det er uheldigt, når der er det mellem dem og danske myndigheds personer, men vi vil godt fremhæve, at det trods alt hører til sjældenhederne, og ud fra menneskelige vurderinger er det ikke så underligt, at det sker ind imellem. Vi kan dog gøre noget for at hindre det, og det skal vi gøre, for selv om tilfældene er ganske få, ganske enkeltstående og ganske atypiske, så er enkeltstående tilfælde selvfølgelig fuldt tilstrækkeligt til, at det kan skabe uheldige generaliseringer om dansk flygtningepolitik.

Kan problemet løses uden et lovgrundlag, er det godt – det vil vi helst – men vi vil som

nævnt tilkendegive, at vi i givet fald godt kunne forestille os en lovgivning.

Jeg synes, det er svært på baggrund af den diskussion, der har været her i dag, at drage en egentlig konklusion, men en mulig konklusion kunne være – for jeg mener, der er en vilje til at være med til at løse problemet – at retsudvalget skrev en beretning, hvori man pegede på nogle principper, der skulle følges i forbindelse med det fortsatte arbejde med at give ophold til asylansøgere og flygtninge i Danmark.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Den diskussion, der var mellem hr. Poulsgaard og hr. Bernhard Baunsgaard m.fl., skal jeg ikke genoptage. Det er ellers altid fristende at gå ind i historiske diskussioner, og jeg vil bestemt ikke mene, at det er malplaceret at drage noget historisk frem. Dog kan man spørge: hvor meget hjælper det i denne situation, eller hvad kan det give os i denne situation? Jeg synes, det gælder både henvisningerne til flugten her fra landet til Sverige under krigen og diskussionen om, hvordan vi behandlede de tyske flygtninge i 1945 m.v. Jeg synes, det altid er rimeligt og rigtigt at bedømme vort ansvar, men at drage alt for stærke paralleller mellem dengang og nu tror jeg ikke vi får så forfærdelig meget ud af.

Dog vil jeg sige i anledning af det, hr. Poulsgaard tog frem om behandlingen af de tyske flygtninge i årene efter krigen, at det er måske noget, flere af os har tænkt på, da der opstod den megen kritik af, at man i en kort periode var nødsaget til at anbringe nogle unge mennesker i telte. Jeg har svært ved at se, at Danmarks omdømme var ødelagt, fordi man i en presset situation gjorde det, og man må jo også sige, at tiderne har forandret sig. Det, man tillod dengang med de tyske flygtninge, er vi slet ikke i nærheden af nu; der er himmelvid forskel mellem behandlingen af flygtninge i dag og dengang.

Hr. Bjørn Elmquist stillede mig spørgsmålet, om man kunne foretage en opdeling af flygtninge. Det tror jeg er uhyre vanskeligt, navnlig på modtagelsestidspunktet. Vi har jo lige entreret med et stort færøsk skib, der ligger ved Havnegade, og hvor der kan være over 1.000 mennesker under, synes jeg, rimelige og rigtig gode forhold. Det ville være forkert, hvis man i dette modtagelsescenter –